

«Πάσαν χαράν νομίσατε, αδελφοί μου, όταν περιπέσητε εις διαφόρους πειρασμούς, γνωρίζοντες ότι η δοκιμασία της πίστεώς σας εργάζεται υπομονήν. Η δε υπομονή ας έχη έργον τέλειον, διά να ήσθε τέλειοι και ολόκληροι, μη όντες εις μηδέν ελλιπείς.» (Ιακώβου, α΄:2-4).

Η δοκιμασία της πίστεως που περνάει ο χριστιανός είναι μέσα στα πλαίσια της παιδείας που επιτρέπει ο Πατέρας Θεός στα παιδιά Του, στην πορεία τους προς τον ουρανό, με σκοπό την πνευματική τους αύξηση και τελειοποίηση, ώ στε να εισέλθουν πλούσια στη Βασιλεία των Ουρανών. Άλλωστε ο Σωτήρας και Κύριός μας, Ιησούς Χριστός, μας προτρέπει λέγοντας, 'Εισέλθετε διά της στενής πύλης· διότι πλατεία είναι η πύλη και ευρύχωρος η οδός η φέρουσα εις την απώ λειαν, και πολλοί είναι οι εισερχόμενοι δι' αυτής. Επειδή στενή είναι η πύλη και τεθλιμμένη η οδός η φέρουσα εις την ζωήν, και ολίγοι είναι οι ευρίσκοντες αυτήν» (Ματθαίος, ζ΄:13, 14).

Συνεπώς θα υπάρξουν περίοδοι στην ζωή μας που θα δοκιμαστούμε στην πίστη, δηλαδή στο κατά πόσο εμπιστευόμαστε τον Πατέρα Θεό στις δοκιμασίες που περνάμε, έτσι ώστε ο Κύριος στο τέλος της δοκιμασίας να μας δώσει την προσδιορισμένη ευλογία.

Όπως διαβάζουμε στο βιβλίο της Γένεσης, ο Θεός δοκίμασε τον Αβραάμ, ζητώντας του να θυσιάσει τον γιο του Ισαάκ. Αυτή η εντολή του Θεού στον Αβραάμ, φαινόταν αντίθετη με την υπόσχεση που του είχε δώσει, ότι από το σπέρμα του Ισαάκ θα τον έκανε μεγάλο έθνος και επιπλέον ότι θα ευλογηθούν όλα τα έθνη της γης. Εκεί λοιπόν που χαιρότανε βλέποντας τον γιο του Ισαάκ, που απέκτησε μετά από επαγγελία και θαυμαστή ενέργεια του Θεού, στην στείρα γυναίκα του Σάρρα, ενώ αυτή ήταν 90 ετών με νεκρωμένη μήτρα, έρχεται η φωνή του Κυρίου ένα βράδυ, να του πει να πάει να θυσιάσει τον γιό του Ισαάκ. Ο Αβραάμ, δεν αμφισβήτησε την εντολή του Θεού, γιατί συλλογίσθηκε ότι ο Θεός μπορεί και από νεκρό να αναστήσει το παιδί του. Γι' αυτό σηκώθηκε νωρίς το πρωί και ξεκίνησε να πάει να τον θυσιάσει τον γιο του, στο όρος που ο Θεός του είπε.

Ενώ τον είχε δέσει και βάλει πάνω στο θυσιαστήριο που είχε οικοδομήσει, όταν πήρε το μαχαίρι για να σφάξει τον γιο του, τον σταμάτησε άγγελος του Θεού και του είπε μήνυμα από τον Θεό στο οποίο μεταξύ των άλλων ανέφερε,

‘...επειδή έπραξας το πράγμα τούτο και δεν ελυπήθης τον υιόν σου, τον μονογενή σου, ότι ευλογώ ν θέλω σε ευλογήσει, και πληθύνων θέλω πληθύνει το σπέρμα σου ως τα άστρα του ουρανούκαι εν τω

σπέρματί σου θέλουσιν ευλογηθή πάντα τα έθνη της γής• διότι υπήκουσας εις την φωνήν μου' (Γένεση, κεφ. κβ'). Αυτή η υπόσχεση που αφορά την ευλογία των εθνών ν εκπληρώθηκε με την ενανθρώπιση, το έργο, τη θυσία και την ανάσταση του Υιού του Θεού Ιησού Χριστού ο οποίος σαν άνθρωπος ανήκε στο γενεαλογικό δέντρο του Αβραάμ. Στη δική του προσωπική δοκιμασία της πίστεως, ο Αβραάμ με την απόφασή του να υπακούσει στον Θεό και να πάει για να θυσιάσει τον Ισαάκ, απέδειξε έμπρακτα ότι αγαπάει πιο πολύ τον Θεό απ' ότi τον γιό του. Το συμπέρασμα από αυτή τη δοκιμασία είναι ότi όποιος αγαπάει τον δωρητή Θεό περισσότερο από τα δώρα Του (υγεία, εργασία, οικογένεια κλπ) τότε η ευλογία του Θεού σ' αυτόν θα είναι πολύ μεγάλη.

Από τα πολλά άλλα γραφικά παραδείγματα δοκιμασίας ανθρώπων του Θεού, αναφέρουμε και αυτό των απόστολων Παύλου και Σίλα. Όταν κατόπιν οδηγίας του Κυρίου πήγαν στους Φιλίππους της Μακεδονίας, επειδή ο απόστολος Παύλος εξέβαλε στο Όνομα του Χριστού το πνεύμα μαντείας από μια γυναίκα, τότε τα αφεντικά της όταν είδαν ότi χάθηκε η ελπίδα να κερδίζουν χρήματα με τις μαντείες της, έπιασαν τους αποστόλους και τους πήγαν στους άρχοντες της πόλης, κατηγορώντας τους σαν ταραχοποιούς. Τότε όρμησε ο όχλος εναντίον των απόστολων, οι στρατηγοί τους έσκισαν τα ρούχα και αφού τους έδωσαν πολλούς ραβδισμούς, τους έβαλαν φυλακή. Εκεί στην φυλακή, αντί να τα βάλουν με τον Θεό λόγω του ξυλοδαρμού και της φυλάκισης που υπέστησαν, άρχισαν να προσεύχονται και να υμνούν τον Θεό και τους άκουγαν οι άλλοι φυλακισμένοι. Ξαφνικά έγινε μεγάλος σεισμός, σείστηκαν τα θεμέλια της φυλακής, άνοιξαν όλες οι πόρτες και λύθηκαν όλων τα δεσμά. Όταν ξύπνησε ο δεσμοφύλακας επειδή είδε τις πόρτες ανοικτές θεώρησε ότi έφυγαν οι φυλακισμένοι και επιδίωξε να αυτοκτονήσει, όμως ο απόστολος Παύλος του φώναξε να μην κάνει κακό στον εαυτό του γιατί όλοι ήταν εκεί. Τότε έντρομος ο δεσμοφύλακας ρώτησε τους αποστόλους τί έπρεπε να κάνει για να σωθεί. Εκείνοι του απάντησαν, να πιστέψει στον Κύριο Ιησού Χριστό και θα σωθεί εκείνος και όλη η οικογένειά του. Στη συνέχεια οι απόστολοι μίλησαν και στους οικείους του δεσμοφύλακα, όλοι βαπτίστηκαν στο νερό και όλη η οικογένεια χάρηκε που πίστεψε στον Θεό (Πράξεις, ις':16-34). Στην δική τους δοκιμασία της πίστεως, οι απόστολοι στάθηκαν σταθεροί στην πίστη τους προς τον Θεό και αντιμετώπισαν την δοκιμασία με προσευχή, προτιμώντας να μην χαλάσουν την σχέση τους με τον Θεό αλλά να δεχτούν την ταλαιπωρία

και όλα τα βάσανα δοξάζοντας τον Θεό. Δεν απαιτήσαν από τον Θεό να κάνει κάτι για αυτούς αλλά θεώ ρησαν ότι οι ίδιοι κάτι έπρεπε να κάνουν για τον Θεό και αυτό ήταν να Τον δοξάζουν αποδεχόμενοι το συμβάν. Το αποτέλεσμα της ευλογίας από τον Θεό ξεκινάει από το πώς στεκόμαστε στην προσωπική μας δοκιμασία και όταν την αντιμετωπίζουμε με προσευχή και ευχαριστία προς τον ουράνιο Πατέρα μας, τότε Αυτός ενεργεί θαυμάσια.

Συνεχίζοντας θεωρούμε σημαντικό να αναφέρουμε ότι μέσα στο λόγο του Θεού η λέξη 'πειρασμός' έχει δύο ερμηνείες, η μία είναι 'δοκιμασία της πίστης' και η άλλη 'δελεασμός και παρακίνηση σε αμαρτία'. Για την ερμηνεία 'δοκιμασία της πίστης' ισχύει το γραμμένο, 'Πειρασμός δεν σας κατέλαβεν ειμή ανθρώ πινος• πιστός όμως είναι ο Θεός, όστις δεν θέλει σας αφήσει να πειρασθήτε υπέρ την δύναμίν σας, αλλά μετά του πειρασμού θέλει κάμει και την έκβασιν, ώ στε να δύνασθε να υποφέρητε' (Α' Κο

ρινθίους, ι' :13), ενώ για την ερμηνεία, 'δελεασμός και παρακίνηση σε αμαρτία', ισχύει το επίσης γραμμένο,

'Μηδείς πειραζόμενος ας λέγη ότι από του Θεού πειράζομαι• διότι ο Θεός είναι απείραστος κακώ ν και αυτός ουδένα πειράζει. Πειράζεται δε έκαστος υπό της ίδιας αυτού επιθυμίας, παρασυρόμενος και δελεαζόμενος. Έπειτα η επιθυμία αφού συλλάβη, γεννά την αμαρτίαν, η δε αμαρτία εκτελεσθείσα γεννά τον θάνατον'

(Ιακώ βου, α' :13-15). Προφανώς για το γραμμένο

'..Πάσαν χαράν νομίσατε, αδελφοί μου, όταν περιπέσητε εις διαφόρους πειρασμούς..'

ισχύει η πρώ τη ερμηνεία.

Ολοκληρώνοντας λέμε ότι η πίστη μας προς τον Θεό δεν έχει να κάνει μόνο με το να λάβουμε τα αιτήματα μας, αλλά αφορά κυρίως τη σταθερή αγάπη μας σ' Αυτόν, η οποία αποδεικνύεται με την εκτέλεση εκ μέρους μας του θελήματός Του. Όλοι θα δοκιμαστούμε κατά το μέτρο της πίστεώς μας, επειδή ο Ουράνιος Πατέρας μας θέλει να γίνουμε μέτοχοι της αγιότητάς Του. Όμως σε κάθε δοκιμασία θα έχουμε την βοήθεια Του, για να τη φέρουμε εις πέρας. Γι' αυτό όταν δοκιμάζεται η πίστη μας, ας μένουμε σταθεροί και αμετακίνητοι, γιατί ο Θεός θέλει να δοξαστεί στην ζωή μας. Αμήν!